

lem interdum in coniugatione assumendam, interdum extrudendam, quod hic locum non habet. Contra geminatur ultima consonans, ut sit 1 P. PRAES. MED. सज्जते. Conf. BHAG. G. *Lect.* III, 29. a. VI, 4. a. Eiusmodi geminatio in aliis quoque radicibus in mediam palatalem desinentibus (मस्त् भ्रस्त् लस्त्) indicatur inserto sibilo dentali, qui in ipsa coniugatione nusquam comparet. Significationem vero huius radicis षस्त् et formam 1. P. PRAES. perperam exhibet cl. WILSONUS, dum eam cum altera homonyma षंत् confundit.

LECTIO III.

Sl. V.
* 10. b.

प्रसविष्यधमेः । Sic ED. CALC., CODD. ne minimum quidem variantibus. Quamobrem religio fuit sollicitare lectionem, tot auctoritatibus firmatam, etsi rationem eius grammaticam haud expedio. Prorsus ignota enim est haec forma: प्रसविष्यधं । Verbum सू habet in PRECAT. MED. 2. P. PLUR. प्रसविषीधं; FUT. 2 MED. 2 P. PL: प्रसविष्यधे. Conditionalis requirit augmentum, ut scribendum foret प्रासविष्यधं, nec ad sensum quadrat. *Srīdharasvāmin* in commentario suo simpliciter per imperativum exponit: प्रसूयधं । nihil amplius. Precativus quidem sententiae optime conveniret, at metrum mihi scrupulum iniicit. Nondum enim in tota, quam longa est, Bhagavad-gīta tertium paeonem (— — —) in primi hemistichii fine inveni; alter epitritus (— — —) interdum, raro tamen, hanc sedem occupat. Tutior ita-